

DE VERWORPEN KONING

 . . . voor de heerlijkheid van de Here om vandaag op ons te worden gebracht door het bedienen van het Woord. En het is een . . .

² Deze afgelopen week ben ik gewoon niet lekker geweest. Niet echt te zeggen niet lekker; het was een test die ik moest ondergaan, een lichamelijke test. En dat is wat u hoorde, dat ik in het ziekenhuis was. Het was daarom dat ik daarheen ging, zodat ik niet heen en terug over de rivier zou hoeven komen. Je krijgt een onderzoek van het bovenste en onderste maag- en darmstelsel. En ze moeten, om de paar minuten, moeten ze terugkomen en weer doorlichten. Maar wij worden geacht, als we zending overzee bedrijven, die om de zes maanden te krijgen. Broeder Roberts en zij, geloof ik, krijgen ze om de zes maanden. Maar ik had in vier jaar niet een gehad.

³ De moeilijkheid, ik houd gewoon niet van die wonderolie, dat is het enige. En zij zeggen dat er niets anders is wat ze ervoor in de plaats kunnen geven, dus ik, o, ik werd zo ziek toen ze me dat spul gaven. U weet, ik heb u in mijn levensgeschiedenis verteld hoe dat spul me zo ziek maakt. En—en ik haat het gewoon om het spul te nemen. En ik zei tegen mijn waardige vriend de dokter, als . . . “Is er niet iets anders?”

En hij zei: “Dat denk ik niet, Broeder Branham.”

⁴ O, toen die dame daar binnenkwam met, zag eruit als . . . misschien overdrijf ik, maar het leek wel een liter. Het—het was . . . Ik heb nooit zoveel gezien. En ik hield gewoon mijn neus dicht en kokhalsde. Maar uiteindelijk kreeg ik het erin.

⁵ Maar nu, in heel de beproeving en alles wat ik doormaakte, wil ik de Here danken voor een volmaakt onderzoek. Ik kwam er honderd procent doorheen, kan overal ter wereld gaan waar ik wil gaan. Ik vroeg de dokters, die drie van de beste specialisten waren dat, ik—ik geloof, in Louisville. En ik vroeg hen, ik zei: “Ben ik tenminste tien procent afgekeurd?”

⁶ Zei: “U bent niet één spatje afgekeurd.” Zei—zei: “U bent in perfecte gezondheid in elk opzicht.” En ik ben God zo dankbaar. Van wie anders kon het komen dan van onze hemelse Vader, zie, om zo te zijn?

⁷ En hij zei: “Uw . . . uw gehele bloedstroom toont daarbinnen aan dat u jong zou zijn.” Hij zei: “Uw bloedcellen zijn zelfs niet begonnen af te breken of wat ook.” Hij zei: “U bent in een zeer goede conditie, Broeder Branham.”

En ik zei: “Wel, ik ben zo blij.”

⁸ En ik had het voorrecht te spreken, te getuigen tegen elke verpleegster in dat ziekenhuis en elke dokter, over het Koninkrijk van God. En één bepaalde dokter, ik denk dat hij wordt geacht hier te zijn vanmorgen. En ik—ik zal. . . Ik ben blij te weten dat er nog steeds goede mannen in deze wereld zijn, echte mannen, mannen die me vijf dagen lang een lichamelijk onderzoek zouden laten ondergaan, waarvoor zij waarschijnlijk elk twee- of driehonderd dollar zouden opstrijken. Toen ik erdoor gekomen was, zeiden ze: “Het is onze bijdrage aan het werk van de Here dat u doet.” Ziet u? Ja. Zelfs geen. . . Zeiden: “Wel, u maakt het ons moeilijk door ons zelfs te vragen of u ons iets schuldig bent.” Zeiden: “Slechts uw gebeden voor ons!”

⁹ “En van binnen,” zeiden ze, “vinden we een emotioneel iets dat we niet kunnen begrijpen.” En ik zei. . . “Wij. . . Het—het schijnt niet te zijn. . .” Hij zei: “Ogenschijnlijk bent u niet nerveus of verontrust. Maar,” zei, “innerlijk is er een emotie die we niet kunnen begrijpen.”

¹⁰ Ik zei: “Als u hier even een ogenblikje wilt gaan zitten, zal ik het u vertellen.” En ik ging spreken over visioenen. Het was een ander terrein voor hen. Zij wisten er niets over. Ik vertelde hen over de Bijbel. Toen vertelde ik hen over het visioen dat de Here me net onlangs gaf en zij huilden als baby’s. Zaten daar maar en huilden. En ik. . . zij. . . Ik zei: “Ik hoop dat u mij niet beschouwt als de een of andere religieuze zonderling.”

¹¹ Zei: “In geen geval, Broeder Branham. Ik geloof dat met heel mijn hart.” Hij zei: “Maar slechts één ding wil ik zeggen: U gaat niet naar school om die dingen te leren.” Zei: “Ik geloof dat ze van de Almachtige God komen.” En dat waren drie van de uitstekende geneesheren in Louisville, de besten die ze hadden. En dus was ik daar zo gelukkig over en om te weten dat de Here me daar misschien wat Zaad liet planten.

¹² Elke verpleegster, sprak tegen ze. Zij, op een morgen, toen ik uit de röntgenkamer kwam, zei ik tegen de. . . Ik keek naar een arme oude vrouw. Ze was zo ziekelijk. En ik bleef vooruitgaan, ging vooruit tot ik bij haar kwam. Ik dacht dat ze zou sterven. En ik zei: “Ik wil u een vraag stellen, zuster.”

Ze zei: “Ja, meneer.”

Ik zei: “Bent u een Christen?”

En ze zei: “Ik behoor tot een *bepaalde* kerk.”

¹³ En ik zei: “Ik wil dat gewoon een beetje duidelijker maken.” Ik zei: “Ik—ik wil weten of u een Christen bent, echt een Christen. Dat als u deze levenszee zou oversteken naar het andere land, hebt u Hem lief?” Ik zei: “Zou u werkelijk gered zijn?”

En zij zei: “Ja, meneer. Zeker.”

¹⁴ En ik zei: “God zegene uw hart dan. Het geeft niet uit welke hoek de wind waait, u bent dan in orde, zolang als het zo gaat.”

15 En als we gewoon rondgaan, zijn er nog vele goede mensen overgebleven in de wereld.

16 Nu, vandaag ben ik binnengekomen met een visioen dat ik u wat later zal vertellen. En ik zou eerst over iets van het Woord willen spreken, omdat ik geloof dat het Woord erg noodzakelijk is, het meest noodzakelijke nu. En ik ben blij Charlie Cox te zien en broeder, mijn vriend die daar staat, bij elkaar. Broeder, ik kan niet denken. . . Jeffries, ik kan niet op zijn naam komen. Velen van u andere dierbare broeders uit Georgia, uit verschillende delen van het land. Mijn oude makker Bill, die hier zit, geloof ik dat het is, vanmorgen. En—en vele. . . En broeder uit Georgia daar, de mensen die mij dit pak gaven. Weet u, dat is—dat is één van de beste pakken die ik ooit droeg. Het voelt gewoon zo goed, werkelijk erg fijn. En u betekent zoveel voor mij. Als ik u vertel wat deze laatste paar dagen met me gebeurd is, zult u zien waarom ik vind dat het zoveel voor mij betekent.

17 Nu, ik geloof, zo de Here wil, wil ik de strijd harder dan ooit tevoren in mijn leven aanbinden. Omdat ik nu ontdek dat het. . . Natuurlijk, ik zou vandaag kunnen sterven. Dat is, je weet het niet. Mijn elektrische cardiogrammen en alles, zestien verschillende soorten röntgenstralen, ja, een volledig lichamelijk onderzoek toonde dat ik in. . . zo normaal was als welk persoon dan ook zou kunnen zijn, een menselijk wezen op aarde. Dus ik ben daar dankbaar voor. Maar alle dingen, zelfs dat alles en zo dankbaar en erkentelijk aan God dat ik ben, dat ik geloof dat Hij mij nog steeds in Zijn dienst houdt, het was niet wat Hij mij juist een poosje daarvoor toonde, ziet u, maakte me gewoon zo gelukkig.

18 Nu, ik denk vanavond. . . Het is in orde, nietwaar? [Broeder Neville zegt: “Ja, meneer.”—Vert.] Onze—onze dierbare broeder is—is één onzelfzuchtig man, is—is Broeder Neville. En als iemand van u hier vorige zondag was en die geweldige boodschap hoorde die hij bracht over “de oliekrui,” het was voortre- . . . een van de meest voortreffelijke boodschappen die ik ooit heb gehoord, was wat Broeder Neville de vorige zondag door de Heilige Geest bracht aan deze kleine kudde schapen die God bijeenvergaderd heeft.

19 En als het in orde is, de Here behaagt, en met Broeder Neville en de gemeente, wil ik vanavond weer spreken en een serie beginnen van, zeg maar maandagavond. . . Ik bedoel zondagavond en woensdagavond en volgende zondag, een serie dat wat ik bestudeerde.

20 Ik zou daar niet in het ziekenhuis hebben hoeven te blijven. Maar zij waren zo goed voor mij. Zij gaven mij de kamer voor ongeveer een derde van de prijs. En dus nam ik gewoon mijn Bijbels, mijn boeken, en draaide het bed omhoog en zat daar met de knieën helemaal opgetrokken en had al mijn Bijbels en

dingen om me heen liggen. En ik had werkelijk een tijd, totdat ze die wonderolie binnen brachten. Mijn goede tijd hield precies daar op. Ik—ik, toen was het afgelopen. Maar, Broeder Pat, ik was echt misselijk. Dat spul kan ik gewoon niet verdragen. En, maar ik had een goede tijd gedurende de eerste drie of vier dagen. Ik had een goede tijd.

²¹ En ik bestudeerde het Boek van de Efeziërs. O, dat op zijn plaats zetten van de gemeente! En ik denk dat het een prachtige zaak is.

²² En—en als u, nu, als u een gemeente hebt waar u heen gaat, gaat u gewoon door en staat op de post waar uw plicht is. Maar als u geen gemeente hebt en u zou vanavond graag terugkomen, en woensdagavond en zondagavond, zou ik vanavond het 1e Boek van Efeze willen nemen, en de woensdagavond het 2e hoofdstuk van Efeze, en volgende zondag het 3e hoofdstuk van Efeze, om de gemeente op orde te zetten. U weet wat ik bedoel, het is—het is haar plaatsen, positioneel. En ik denk dat het een opbouwen van de gemeente is.

²³ Ik ben niet. . . Ik ben—ik spreek dit slechts tot degenen die naar de Branham Tabernakel komen.

²⁴ En als enigen van u dierbare broeders. . . Ik weet dat sommigen van u, denk ik, samenkomsten hebben. Onze kleine broeder daar in Sellersburg en—en verschillenden hebben samenkomsten. Nu kijk, dat zijn opwekkings-samenkomsten. Gaat u daar naartoe. Zij zijn dienstknechten van Christus, jonge mannen die op de bres staan, die eruit zijn gekomen. Toen zelfs hun eigen gemeente de waarheid ontkende en dat soort dingen, liepen zij er regelrecht van weg. En God riep hen tot de bediening. Jazeker. Ik—ik bewonder een man. . . Ik kan de naam van de man zelfs niet bedenken. Maar hij is een jonge man, fijne, knap uitzierende man en een lieve vrouw en kinderen.

²⁵ En—en Broeder Junie Jackson heeft een paar samenkomsten gehad hier, wat nog een wonderbare opmerkelijke trofee van Gods verbazingwekkende genade is. En als ze opwekkingsdiensten in uw gemeenten hebben, gaat u daar dan rechtstreeks heen, omdat dat uw. . . dat is de zaak om te doen. Omdat u niet weet, zou een zondaar naar voren mogen komen en u zou mogen worden beïnvloed om die persoon tot Christus te leiden, wat uw grote beloning aan de andere zijde zal zijn.

²⁶ Dit is alleen onderwijzing en de gemeente op orde zetten, hier in de tabernakel, helpend terwijl we voortgaan.

²⁷ Nu, ik heb mijn horloge niet meegenomen, dus zal iemand voor me moeten opletten. Doc heeft me al laten zien dat hij er één heeft, dus, mijn broer. Dus nu. . . [Broeder Edgar “Doc” Branham zegt: “Ik zal je er niet te veel voor vragen,” en geeft zijn horloge aan Broeder Branham—Vert.] Je zult me er niet te veel voor vragen? In orde. Welnu, dat is in orde. Welnu, ik geloof niet

dat het ding goed is om mee te beginnen. Dus . . . [“Dankjewel. Ik ga er één over jouw vertellen.”] Nu, o, o, sh, sh, sh, sh. [“Ik hield vanmorgen tien cent achter op mijn verjaardag, gewoon om je beter te laten voelen.”] Heb je? Nu, dat is . . . Dit horloge liep toen gewoon een heel stuk beter, Doc. Zei dat hij tien cent achterhield op zijn verjaardag om mij een beter gevoel te geven, omdat er twee of drie tussen hem en mij zijn. Dus kunt u zien hoever ik op de weg ben. Maar o, dat maakt me helemaal niets uit. Nu, ik zal niet erg lang spreken.

²⁸ Nu, als er vreemdelingen in onze poorten zijn, willen we u zeker van harte welkom heten. U bent zo welkom hier in deze kleine tabernakel. We hebben geen al te mooi gebouw. Het staat nu op het programma om te bouwen, niet een grote plaats, maar gewoon een . . . Deze is behoorlijk vervallen. En we zullen gaan proberen ons hier een fijne kleine gerieflijke kerk te bouwen, zo spoedig als we . . . de Here ons zal toestaan om het te doen. En velen van u spannen zich hiervoor in en we waarderen dat zeker.

²⁹ Nu, ik wil dat u vanmorgen met mij gaat lezen in 1 Samuël het 8e hoofdstuk en beginnen bij het, laten we beginnen bij het 19e vers, de 19e en 20e verzen, misschien, als een kleine tekst voor het verband.

³⁰ En nu, als u het hebt en voordat we . . . We zullen het lezen en dan willen we gaan bidden. En zouden er enige verzoeken zijn vanmorgen en zeggen: “Gedenk mij”? In onze laatste samenkomst, twee weken geleden, of drie, toen ik de samenkomst had . . . Zeg, we . . .

³¹ Tussen haakjes, terwijl u het opzoekt, de samenkomst begint nu in de Chautauqua op de zesde. We verwachten een geweldige tijd, Middletown, Ohio. U die uw vakantie in het vooruitzicht hebt, kom. En een groot kamp vlakbij de rivier waar, o, we . . . al het prediken wat u ooit hoorde. Ze staan allen langs de rivier, predikers, elke morgen, de hele dag en avond door. Dus komen ze allemaal met elkaar samen. Het is een groot kampeerterrein, veel groter dan Silver Hills, vele malen. En—en dan een grote plaats daar waar we tussen de acht- en tienduizend mensen kunnen bergen. En het is altijd vol. We hebben een geweldige tijd in Ohio.

³² En oude Broeder Kidd, voor wie ik onlangs 's morgens ging bidden. U herinnert het u allen dat ik het u drie weken geleden vertelde? De dokter gaf hem vierentwintig uur om te leven. Hij staat overeind en loopt rond. Hij haalde een Schriftgedeelte aan, een lied dat hij niet kon zingen. En toen ik binnenging en naar hem keek onlangs 's morgens en die kleine sjaal over hem heen. Ik ging hier ongeveer drie of vier uur voor daglicht weg zodat ik hem kon bereiken. Ze zeiden dat hij die dag zou sterven; kanker in de prostaat.

³³ En zijn dierbare kleine oude vrouw waste voor vijftig cent per dag; dat is van voor zonsopgang tot 's avonds laat, voor vijftig

cent, om haar man als prediker op het veld te houden. Predikte een twee weken durende opwekkingszamenkomst en haalde een offer op en kreeg tachtig cent.

³⁴ Maar ik zag hen daar onlangs 's morgens zitten, die twee oude stelletjes— één stelletje liever, zaten daar, en zijn kleine sjaal over zijn schouder. En één van zijn bekeerlingen, tweeënnegentig jaar oud, net zo briljant en stralend en door en door Pinksteren, en zat daar, weet u. En ik zei: “Weet u waarvoor u oude mensen hier zit? Gewoon wachten tot de boot komt.” Dat is alles. Hun werk, alles wat ze hebben bereikt, een—een doel wat ze hebben bereikt en ze zijn nu gereed om naar hun beloning te gaan.

³⁵ En ik zei tegen Broeder Chev dat, tegen Broeder Kiddson . . . Kidd die morgen: “U zult op de Chautauqua samenkomst zijn.”

³⁶ Hij belde me gisteren op, zei: “Ik ben . . . ik zal er zijn, Broeder Branham.” Prima.

³⁷ Velen van de samenkomst, van mijn nieuwe bediening komen binnen. Een broeder, Baptistenbroeder die hier staat, zijn dochter, tienerleeftijd, was een beetje dwars geweest. En vertelde hem: “Ik geef u uw dochter voor de Here Jezus,” onlangs 's morgens. En toen hij naar huis ging, was ze gered. En de andere hier vanmorgen om te worden gedoopt en zo doorgaand.

³⁸ En een man, Mr. Sothmann, een vriend van mij uit Canada, zijn schoonmoeder in een stervende toestand, zei: “U zult uw schoonmoeder, als u daar aankomt, gezond vinden, op weg naar haar herstel, in orde.” Dat is precies de wijze waarop het was. En gewoon . . . mensen komen gewoon binnen. Het staat nu nog in de kinderschoenen, in beweging. Maar o, wij verwachten meer dan overvloedig, boven alles. We zijn in de boze en laatste dagen, maar in een heerlijk uur.

³⁹ Nu, hebt u uw Bijbel om te lezen, 8e hoofdstuk van Samuël? En ik beloofde Gene daar achter te blijven, om de rest hiervan op te nemen. We waren nog maar net begonnen, in onze samenkomst.

Doch het volk weigerde Samuëls stem te horen; en zij zeiden: Neen, maar er zal een koning over ons zijn.

En wij zullen . . . zijn gelijk . . . de volk, al de volken; en onze koning zal ons richten, en hij zal voor onze aangezichten uitgaan, en hij zal onze krijgen voeren.

Als Samuël al de woorden des volks gehoord had, zo sprak hij dezelve voor de oren des HEEREN.

De HEERE nu zeide tot Samuël: Hoor naar hun stem, en stel hun een koning. Toen zeide Samuël tot de mannen van Israël: Gaat heen, een iegelijk naar zijn stad.

⁴⁰ Nu, als ik vanmorgen zou proberen om hieruit te kiezen, wat ik een tekst zou willen noemen, voor de komende paar minuten, zou ik graag de tekst willen kiezen van: *De Verworpen Koning*.

41 Het was een tijd, zoals in alle tijden, dat mensen nooit hebben gewild dat God hen leidde. Zij willen hun eigen wijze van leiderschap. En dit verhaal vanmorgen . . . En als u naar uw huis gaat, zou het goed voor u zijn om het helemaal door te lezen. Het was gedurende de tijd van de—de dagen van Samuël, de man Gods, de profeet. En hij was een rechtvaardig mens geweest en een goed mens, eerbaar, goed bekend staand, trouw en eerlijk tegen de mensen, misleidde hen nooit en vertelde hen niets dan ronduit ZO SPREEKT DE HERE.

42 Maar de mensen waren tot een punt gekomen waarop zij dit programma wilden veranderen. Zij hadden naar de Filistijnen gekeken en de Amelekieten, Amorieten, Hethieten en de andere naties van de wereld, en zij hadden gezien dat ze koningen hadden die hen regeerden en hen bestuurden en hen leidden en hun oorlogen voerden, enzovoort. En dit scheen zo te zijn dat Israël zich volgens dit voorbeeld als deze koningen en deze mensen wilde zijn.

43 Maar het is nooit, in geen enkel tijdperk, Gods bedoeling voor Zijn volk geweest om te handelen als de mensen van de wereld, of om geregeerd of bestuurd te worden als de mensen van de wereld. Gods volk is, altijd geweest, een—een bijzonder volk, een ander volk, een eruitgeroepen, een afgescheiden, en volkomen anders in hun handelen, in hun manieren, in hun manier van leven, dan wat de volken van de wereld hebben. Hun smaak voor dingen, en alles wat hun gesteldheid is, is altijd tegengesteld geweest aan de dingen die de mensen van de wereld wensen.

44 En het volk van Israël kwam tot Samuël en zei: “Nu, u wordt oud en uw zonen wandelen niet in uw weg.” Omdat ze niet oprecht waren zoals Samuël. Ze waren omkopers en namen geld aan. En ze zeiden: “Samuël, uw jongens zijn niet zoals u, dus willen we dat u heengaat en een koning voor ons vindt en hem zalft en ons een volk maakt zoals de rest van de volken van de wereld.”

45 En Samuël probeerde hen te vertellen dat dat niet zou werken. Hij zei: “Als u dat doet, is het eerste ding weet u, wat u zult ontdekken dat hij al uw zonen uit uw huis zal wegroepen, en soldaten van hen maken, om voor zijn strijdswagen uit te lopen en wapens en speren te dragen. Niet alleen dat, maar hij zal uw dochters oproepen om broodbaksters te zijn en hen van u weghalen om het leger te voeden. En,” zei, “afgezien van dat alles, zal hij bepaalde belastingen van u heffen van uw graan en al uw inkomsten. Hij zal dat allemaal belasten om bepaalde staatsschulden te maken, enzovoort, die betaald moeten worden.” Hij zei: “Ik denk dat jullie met elkaar een fout maken.” Maar toen . . .

46 Het volk zei: “Maar wij willen toch als de rest van de mensen zijn.” Er is iets met mannen en vrouwen dat ze aan elkaar gelijk

verlangen te zijn. En er is slechts één mens geweest die ooit op aarde leefde die ons voorbeeld was, en dat was Degene die voor ons allen stierf, onze Here en Redder, Jezus Christus. Hij was het volmaakte voorbeeld van wat wij behoorden te zijn, altijd in de dingen des Vaders en dat doende wat juist is.

⁴⁷ En het gaf niet hoezeer Samuël probeerde het volk te overtuigen, voortdurend gingen ze achter hem aan, dag en nacht: “We willen een koning. We willen een man. We willen een man, zodat wij kunnen zeggen: ‘Dit is onze leidsman.’”

⁴⁸ En dat is nooit de wil van God geweest. Het was nooit de wil van God, of het zal nooit de wil van God zijn voor de mens om over elkaar te heersen. God heerst over de mens. God is onze Regeerder, onze Koning.

⁴⁹ En het loopt heel, heel erg parallel aan vandaag, omdat de mens datzelfde idee schijnt te hebben. Zij schijnen niet in staat te zijn te vatten dat God nog steeds de mens regeert, in plaats van dat de mens de mens regeert.

⁵⁰ Dus kozen zij zich een man genaamd Saul, die de zoon van Kis was. En hij was een goed-bekendstaand man, een eerbaar man. Maar hij paste het volk helemaal precies, omdat hij een grote, lange, edele gestalte van een man was. De Schrift zei dat hij met hoofd en schouders boven elke man in Israël uitstak. Hij zag er koninklijk uit en hij was knap van gezicht. Hij was een briljant en een buitengewoon man.

⁵¹ Nu, dat is het soort man dat de mensen vandaag graag kiezen. De mensen schijnen niet tevreden te zijn met de wijze waarop God Zijn gemeente instelde om te worden bestuurd en geleid door de Heilige Geest. Zij willen iemand, de een of andere man, het een of ander kerkgenootschap, een paar bepaalde mensen om de gemeente te besturen. Omdat zij niet in staat zijn om zich volledig in Gods hand over te geven om geestelijk te zijn, om geleid te worden door de Heilige Geest. Zij willen iemand die hun godsdienst voor hen doet, iemand die hun precies zal vertellen hoe het te doen, en alles erover.

⁵² Dus deze man scheen precies op de plek te passen, omdat hij een zeer intellectueel man was.

⁵³ En het lijkt een heleboel op vandaag. Wij houden ervan om ook zulke mensen te kiezen, om onze gemeenten te leiden, om de Gemeente van God te leiden. Niets dat ik er tegen heb te zeggen, maar enkel en alleen om een bewering te bewijzen, dat: het is niet, het was niet en het zal nooit de wil van God zijn om zoiets te doen. God moet Zijn volk besturen, om ieder persoonlijk te leiden.

⁵⁴ Dan ontdekken we dat deze zoon van Kis, groot man, en—en zijn gestalte en zijn . . . Hij scheen het volk te passen, dat zijn mantel om hem groots zou lijken. En de kroon op zijn hoofd, ver boven al de andere mensen als hij liep, zou een—een werkelijke

aanwinst zijn voor het koninkrijk van Israël. Want de andere koningen zouden, van de andere naties, zouden denken: “Kijk, wat een man!” Hoe ze met hun vinger konden wijzen en zeggen: “Kijk eens hier, wat een groot koning we hebben gekregen! Kijk wat een groot man dat is over ons!”

⁵⁵ En droevig om te zeggen, maar hoe waar is het vandaag met de gemeente, zij houden ervan te zeggen: “Onze voorganger is geen bekrompen man. Hij is een groot man. Hij is een afgestudeerde van Hartford,” of één of andere grote theologische school. “Hij heeft vier graden uit *die-en-die* plaats. En hij kan zich erg goed onder de mensen begeven.” Dat alles mag in orde zijn en z’n plaats hebben. Maar Gods manier voor Zijn Gemeente is om te worden geleid door de Heilige Geest en door Zijn Geest.

⁵⁶ Maar zij houden ervan te zeggen dat: “Wij hebben deze grote denominatie waartoe we behoren. Wij zijn destijds begonnen in de vroege pioniersdagen toen we in de minderheid waren, slechts erg weinig mensen en klein. En nu zijn we tot het punt gekomen dat we onder de grootste kerkgenootschappen zijn die er bestaan. Wij hebben de beste scholen en de best opgeleide predikers. Wij hebben het best geklede publiek. En de meest intellectuele mensen van de stad bezoeken ons kerkgenootschap. En we geven aan liefdadigheid. En we doen goede daden en dat allemaal.” En helemaal niets, God verhoede dat ik daar één woord tegen zou spreken, want dat is allemaal goed.

⁵⁷ Maar toch is het niet de wil van God dat de mens zou heersen over de mens. God zond op de dag van Pinksteren, de Heilige Geest om te heersen in de harten van de mensen en te regeren in hun levens. Het was niet bedoeld voor de mens om over de mens te heersen.

⁵⁸ Maar wij houden ervan dat te zeggen. Het is een erg bijzonder iets als we kunnen zeggen dat we tot zo’n grote organisatie behoren.

⁵⁹ “Bent u een Christen?” Dat is hoe ik op deze tekst terecht kwam, toen ik in het ziekenhuis was. En ik zou iemand vragen: “Bent u een Christen?”

“Ik behoor *daar-en-daar* bij.”

“Bent u een Christen?”

“Ik behoor *daar-en-daar* bij.”

⁶⁰ En een kleine verpleegster kwam binnen aan de kant van het bed, waar ik de Bijbel aan het lezen was, en zij was een—een nieuwe verpleegster op de verdieping. En ze zei: “Hoe maakt u het?” Ze zei: “Ik geloof dat u de Eerwaarde heer Branham bent, hier voor een lichamelijke controle.”

Ik zei: “Die ben ik.”

⁶¹ En zij zei: “Mag ik uw rug inwrijven, u een beetje beter laten voelen met de alcohol?”

En ik zei: “Dat kunt u doen.”

⁶² En terwijl zij op mijn rug aan het wrijven was, zei ze: “Tot welk kerkgenootschap behoort u?”

⁶³ En ik zei: “O, ik behoor tot het oudste kerkgenootschap dat er bestaat.”

En zij zei: “Welk kerkgenootschap is dat?”

⁶⁴ Ik zei: “Het is dat dat werd georganiseerd voor de wereld ooit werd georganiseerd.”

⁶⁵ En: “O,” zei ze, “wat? Ik geloof niet dat ik precies weet welke.” Ze zei: “Ik behoor tot een *bepaalde* kerk. Is het die organisatie?”

⁶⁶ Ik zei: “Nee, mevrouw. Dat was pas ongeveer twee honderd jaar geleden, die organisatie. Maar deze organisatie begon toen de morgensterren te zamen zongen en de zonen Gods jubelden van vreugde, toen zij de komst van een Redder zagen om het mensdom te verlossen.”

⁶⁷ En zij hield gewoon op met mijn rug te wrijven. En ik was wat *deze* kant over geleund, zodat de dame kon wrijven. En ze kwam van vlakbij Corydon, hier ten zuiden. We kwamen aan de praat. En ze zei: “Meneer, ik heb altijd geloofd dat als God ooit God was, dat Hij nog steeds God is vandaag, net zoals Hij was in de dagen vanouds.” Ze zei: “Hoewel mijn kerk dat botweg ontkent, maar ik geloof dat het de waarheid is.”

⁶⁸ En ik zei: “U bent niet ver van het Koninkrijk Gods, jonge vrouw.”

Ze zei: “Als Hij ooit een genezer was, is Hij niet nog steeds een genezer?”

Ik zei: “Hij is dat zo zeker als het maar kan, mijn zuster.”

⁶⁹ Maar de mens wil regeren, en regeren over de mens. En de mens wil dat de mens over hem regeert. Hij wil het niet hebben dat God over hem regeert.

⁷⁰ Dus deze zoon van Kis, Saul genaamd, was precies het antwoord op wat ze hadden gewild, de grote statige man. En de . . . O, hij kon hen gewoon leiden naar hun veldslagen enzovoort. Maar toch was het niet Gods wijze van dingen te doen. God wilde dat Zijn getrouwe oude profeet hen leidde en Zijn Woorden tot hen sprak.

⁷¹ Nu, vandaag in ons geweldig gemeentetijdperk waarin we leven, wij, ik denk en geloof dit met heel mijn hart, dat we precies de tegenovergestelde kant zijn opgegaan van wat God ons opdroeg te doen. De laatste woorden van onze Redder waren in Markus 16. Zei:

Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.

Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.

Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken,

slangen zullen zij opnemen, en zelfs als zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.

⁷² Er is geen mens, er is geen zoon van Kis, of niemand anders kan dat voortbrengen buiten het leiderschap van de Heilige Geest. Maar wij hebben scholen gemaakt, wij hebben seminaries gemaakt en organisaties gemaakt om—om tevreden te stellen en eruit te zien als de rest van de wereld.

⁷³ Nu, de Heilige Geest was vroeger de Leider in deze natie. Deze natie werd vroeger geregeerd toen terug in . . . toen ze de onafhankelijkheidsverklaring neerschreven. En er stond daar een extra stoel. Er is geen enkele zweem van twijfel in mijn gedachten dan dat de Zoon van God aan die tafel zat, toen dit land werd gesticht op de principes van vrijheid van godsdienst en vrijheid voor allen, en op de basis van Gods Eeuwige Woord.

⁷⁴ Maar wij hebben dat bedorven. Politiek; wij hebben daar mannen in gekozen met kopen en verkopen en valse beloften. Totdat . . . Onze natie, en onze politiek en onze democratie zo bezoedeld is, tot het is—het is verweven met communisme en alle soorten van ismen.

⁷⁵ En vele keren vragen we bij de openingen van zittingen om gebed, wanneer volkenbonden samenkomen, en daar . . . of discussies hebben. En kortgeleden, op één bepaald belangrijk moment, werd er zelfs niet één keer om gebed gevraagd. Hoe zullen we ooit geschillen oplossen zonder gebed? Hoe kunnen we ooit ter wereld verwachten ooit iets te doen zonder het leiderschap van de Heilige Geest?

⁷⁶ Maar laat me dit zeggen met liefde en respect voor onze natie en voor haar vlag en voor de republiek waarvoor ze staat: Wij hebben onze Leider, de Heilige Geest, verworpen en hebben door bedorven politiek mannen met een verdorven geest binnen gebracht. En als u niet oplet, zullen ze nu meteen één van de meest fatale fouten gaan maken die ze ooit hebben gemaakt. Omdat de mensen verlangen dat de mens regeert.

⁷⁷ Wat wij nodig hebben in de hoofdstad van deze Verenigde Staten, als president, wat we nodig hebben in het Congres, wat we nodig hebben in onze rechtszalen, zijn mannen die hun leven aan God hebben toegewijd, en vervuld zijn met de Heilige Geest, en geleid worden door Zijn Goddelijke leiding. Maar in plaats daarvan kiezen we intellectuele mensen, mensen die schijnen van godsvrucht hebben en de kracht van God verloochenen, mensen

die atheïsten zijn en soms zelfs slechter dan dat, hebben we in onze politieke sferen van onze natie gebracht.

⁷⁸ Niet alleen dat, maar in onze kerken. Onze kerken zijn bedorven geworden op de basis waarop we, door het kiezen van onze herders om ons te leiden, we naar de seminaries zijn gegaan en mannen hebben uitgekozen die grote intellectuele reuzen zijn, mannen die zeer briljant van verstand zijn, mannen die geleerd zijn en geweldig met de mensen kunnen omgaan en grote mannen zijn in de omgeving, waar ik niets tegen heb te zeggen. Mannen die vriendelijk zijn in hun manier van optreden, zorgvuldig in hun levenswijze en hoe zij zich gedragen onder andere mensen en onder het volk; grote mannen op hun gebied, waar ik geen kwaad van spreek. God verhoede dat mijn geest ooit zo slecht zou zijn. Maar toch, dat is niet wat God voor ons koos.

⁷⁹ Het is het leiderschap van de Heilige Geest: Christus in het hart van de mens. Velen van die intellectuele mannen die op onze preekstoel staan, ontkennen het werkelijke bestaan van de Heilige Geest. Velen van hen ontkennen het bestaan van Goddelijke genezing en de kracht van de Geest.

⁸⁰ Ik las een artikel, gisteren, geloof ik dat het was, een serie krantenknipsels van Jack Coe, wijlen Jack Coe, de . . . één van mijn bekeerlingen tot de Here Jezus, die een machtig en moedig man was in zijn dag, en ter verantwoording werd geroepen, ginds in Florida, vanwege het vragen aan een jong kind om zijn beugels van zijn benen af te doen en over het podium te lopen. En toen het dit deed, liep het kind normaal dwars over het podium en viel toen het bij zijn moeder kwam. Alles opgezet zijnde door de vijand van Christus, deze jonge vrouw en haar man brachten onze dappere broeder voor de rechtbanken van het land.

⁸¹ En terwijl elke kerk Broeder Jack terzijde had behoren te staan, terwijl elk kerkmens die de Naam van Jezus Christus noemt, moedig aan zijn zijde had behoren te staan, elk mens die de Naam van de Here Jezus aanroept, had op hun knieën moeten vallen in gebed, maar in plaats daarvan, in de koppen van de kranten, zei één van onze grote denominaties dat zij de handen ineen sloegen met de atheïsten om Broeder Jack Coe te veroordelen en op te sluiten. Kunt u zich voorstellen dat een kerk die zichzelf de Naam van Christus noemt, de handen ineen zou slaan met een atheïst om een godvrezend man te veroordelen, die met heel zijn hart probeerde stand te houden voor de Bijbel? Maar zij deden het.

En toen kwam Broeder Gordon Lindsay te hulp.

⁸² En toen zei de ongelovige rechter: “Deze man is een bedrieger, omdat hij de beugels van dat kind afnam en hem dwars over het podium zond en zei dat hij ‘genezen’ was. En hij loog en hij deed iets wat tegen de voorschriften van de dokter

was, daarom wordt er een aanklacht wegens bedrog tegen hem ingediend.”

⁸³ En Meneer Coe stond op en hij zei: “Meneer, ik ontken die stelling. God genas de jongen.”

⁸⁴ En de rechter zei: “Ik zal iedereen in deze rechtszaal vragen of die stelling waar zou kunnen zijn, dat God die jongen aan het ene einde van het podium zou kunnen genezen en hem ziek laten zijn aan het andere einde. Als die bewering door de Bijbel kan worden bewezen, dan zeg ik dat Meneer Coe recht heeft op zijn stelling.”

⁸⁵ En een prediker stak zijn hand op en hij zei: “Edelachtbare, meneer, mag ik het noemen?”

En de rechter zei: “Vertel het.”

⁸⁶ En de prediker ging staan en zei: “Op zekere nacht op een woelige zee, toen een klein schip op het punt stond naar de bodem te gaan, alle hoop om gered te worden was verloren. Ze zagen Jezus, de Zoon van God, komen aanlopen op het water. En één van de apostelen, Petrus genaamd, zei: ‘Indien Gij het zijt, Here, vraag mij tot U te komen op het water.’” En hij zei: “De Here zei tot de apostel Petrus: ‘Kom.’ En hij stapte uit de boot, meneer, net zo goed op het water lopend als Jezus deed. Maar toen hij bang werd, begon hij te zinken vóór hij bij Jezus kwam.”

De rechter zei: “De zaak is afgewezen.”

Wij hebben Heilige Geest leiderschap nodig, geen intellectuele mannen.

⁸⁷ Saul, de zoon van Kis, werd toen leidsman over het volk gemaakt. En hij nam tweeduizend man en Jonathan nam er duizend. En Jonathan ging naar een garnizoen en versloeg een stel Amoriteten, Ammonieten liever. En toen—toen hij hen had verslagen, liet Saul een bazuin klinken en zei: “U ziet wat Saul heeft gedaan.” Hij begon opgeblazen te worden.

⁸⁸ Zo gauw als een mens ertoe komt de een of andere grote doctor in de godgeleerdheid te zijn, of een klein iets achter zijn naam krijgt, wordt hij min of meer een weetal.

⁸⁹ Gods mannen zijn nederige mannen. Gods mensen zijn nederige mensen. Als u iemand ziet die zegt dat ze de Heilige Geest hebben ontvangen en beginnen zichzelf af te scheiden, schijnbaar het geloof niet hebbend, rond lopend, proberend iets te zijn wat ze niet zijn, bedenk slechts, zij hebben de Here Jezus niet ontvangen.

⁹⁰ Dan ontdekken we dat de vijand binnenkwam. En hij zou gaan komen in een kleine groep van Gods volk en zou het rechteroog van elke man gaan uitrukken.

⁹¹ Dat is wat de vijand altijd probeert te doen, is om beide ogen uit te rukken, als hij kan, zodat de mensen niet kunnen zien wat

zij aan het doen zijn. Dat is wat Satan vandaag probeert te doen aan elke Christen, zijn geestelijk gezichtsvermogen uitrukken, zodat hij alleen het intellectuele begrip van de dingen kan volgen en niet het begrip van de Heilige Geest, die hem leidt.

⁹² Dus toen, toen zij dat deden, toen de grote nederlaag kwam, toen sneed Saul twee grote ossen in stukken en zond die naar heel het volk. En ik wil dat u hier zou opmerken, toen Saul de stukken van de os naar heel Israël stuurde en zei: “Laat elke man die niet Samuël en Saul zal volgen, laat hem, deze os, zijn als *dit*.” Ziet u hoe misleidend hij Zichzelf probeerde voor te stellen met de man Gods? Hoe—hoe onchristelijk het was! De vrees van de mensen was vanwege Samuël. Maar Saul kreeg hen er allen toe om hem te volgen, omdat de mensen Samuël vreesden. “Laat hen achter Samuël *en* Saul komen.”

⁹³ En hoeveel keren hebben we het vandaag gehoord! “Wij zijn de grote kerk. Wij zijn de Kerk van Christus. Wij zijn de Kerk van God. Wij zijn de—de *zus-en-zo*.” Het maakt dat de mensen vrees krijgen en denken dat dat werkelijk is waar God werkt. En ze willen het leiderschap van de Heilige Geest niet. Zij volgen liever dat soort mensen, omdat zij graag hun eigen individuele leven leiden. Zij houden ervan te geloven wat ze willen geloven.

⁹⁴ Ziet u? De Heilige Geest is onze Rechter. God gaf ons nooit een paus, of een bisschop, of wie ook om rechter te zijn. De Heilige Geest, de Persoon van God in de vorm van de Heilige Geest, is onze Rechter en onze Gids. Nu, waarom is dat?

⁹⁵ Vergeeft u mij alstublieft deze ruwe en meest ruwe uitdrukking. Ik bedoel het niet om gemeen te zijn. Ik zeg het uit liefde.

⁹⁶ Maar de Heilige Geest zegt dat het verkeerd is voor onze vrouwen om hun haar te knippen. En het is verkeerd voor onze vrouwen om korte broekjes en lange broeken te dragen, en hun lippen en gezicht op te maken met verf. De Heilige Geest zegt dat het verkeerd is.

⁹⁷ Maar wij willen mannen om ons te vertellen dat het in orde is: “Zolang wij mij en Samuël volgen.” Zij houden ervan om zes dagen te leven op elke wijze die ze maar willen en op zondagmorgen naar de kerk te gaan. En een fijne intellectuele, afgestudeerde van de universiteit met een overvloed aan graden, kan een kleine prediking tot hen spreken die zal . . . een paar grappen erin die hun oren zouden strelen en veroorzaken dat ze worden vermaakt zoals één of andere film of televisieprogramma. En een klein gebed over hen uitspreken, en hen naar huis sturen met een soort van een—een zelfgenoegzame zekerheid dat zij hun godsdienst hebben gedaan. Dat is niet de wil van de Heilige Geest.

98 De Heilige Geest wil dat u goddelijk leeft, elke dag van de week en elke nacht, uzelf afscheidend van de dingen van de wereld.

99 Maar de kerk wil dat niet. Zij willen één of andere man die kan—die de Bijbel kan uitleggen op de wijze dat zij Het willen horen. Zij willen niet luisteren naar de stem van de Heilige Geest, sprekend door de Bijbel. Velen van hen willen zeggen: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Dat is wat de mensen streelt. Zij willen zeggen: “Er bestaat geen doop van de Heilige Geest.” De mensen willen niet anders handelen dan hoe de rest van de wereld handelt. Zij willen de straat niet opgaan en hun gezicht gewassen hebben, en—en mannen met een net voorkomen, en geen sigaretten in hun mond, en—en sigaren, en pijpen, en—en de dingen die mannen doen. En vrouwen willen hun haar echt kort opgeknipt hebben, en—en kleine jurkjes aan, en hun vormen tonen, en hetgeen wat zij willen. Zij—zij willen mannen die hun vertellen: “Dat is in orde.”

100 Toen, onlangs 's avonds, kwam hier een man om mij te vertellen, dat omdat ik tegen zoiets had gepredikt, dat een groot kerkgenootschap, ongeveer vijf van hen, zeiden: “Wij zullen Broeder Branham laten vallen en niets meer met hem te maken hebben. U zult of die geluidsbanden herroepen en u daarvoor verontschuldigen of wij zullen u laten vallen.”

101 Ik zei: “Ik zal standhouden bij Gods Woord. Al ontnemt het mijn hele leven, ik zal bij het Woord blijven. En ik . . .”

Zei: “Wel, zou u *die-en-die* geluidsband niet herroepen?”

102 Ik zei: “Ik heb nooit iets in mijn leven gepredikt waarvoor ik me schaamde. Ik zal geen banden of geen platen herroepen. Ik zal blijven bij wat de Heilige Geest zegt. Daar zal ik bij leven en bij sterven.” Ik probeer niet over mijzelf te spreken nu. Maar ik probeer u gewoon een illustratie te geven van wat er gaande is, zodat u het zult zien en begrijpen. Het is dat mensen geleid willen worden door mensen.

103 Zij wilden Samuël niet. Want voor zij Samuël tot koning zalfden . . . of Saul tot koning, neemt u mij niet kwalijk, kwam Samuël weer tot hen. En ik ga gewoon in een taal spreken zoals hij het vandaag zou hebben gezegd. U zou het kunnen lezen. Hij zei: “Wat is er tegen dat God uw Koning is?”

“Wel, wij zien God niet.”

104 “Wel, ik ben Zijn vertegenwoordiger;” Samuël zei, “heb ik u ooit iets verkeerd verteld? Heb ik ooit iets geprofeteerd dat niet precies kwam te gebeuren zoals ik zei dat het zou gebeuren? Heb ik u niet het Woord des Heren verteld? En ik zal u dit vragen: Ben ik ooit tot u gekomen om iets van uw geld te bedelen? Heb ik ooit iets van u genomen? Heb ik u ooit iets anders gebracht dan rechtstreeks ZO SPREEKT DE HERE? En God heeft het elke keer betuigd dat het de waarheid was.” En Hij zond een

onweersbui en regen (U kent het Schriftgedeelte, u, daarzo.) om te bewijzen dat Samuël Gods mondstuk was.

¹⁰⁵ En zoals Samuël vandaag volmaakt de Heilige Geest vertegenwoordigde; de Heilige Geest is Gods mondstuk, dat helemaal precies spreekt wat de Bijbel zegt, dat precies gelooft wat de Bijbel zei en er volstrekt niet van af zal wijken.

¹⁰⁶ Maar zij wilden iemand die het hun anders kon vertellen. En de mensen konden niet zeggen dat Samuëls profetie niet volmaakt was. Zij antwoordden en zeiden: “Samuël, alles wat u hebt gesproken in de Naam van de Here, heeft de Here doen geschieden precies zoals u zei. Er is niet één fout. U bent nooit tot ons gekomen om ons geld te bedelen. U hebt uzelf onderhouden. U hebt ons nooit gevraagd om enig groot buitengewoon iets voor u te doen. U hebt op uw God vertrouwd en Hij heeft u uit alle dingen bevrijd. En uw woorden zijn waar. Alles wat u sprak in de Naam van de Here is precies geweest zoals u zei. Maar toch willen wij een koning.”

¹⁰⁷ Kunt u de tegenstrijdigheid zien? Kunt u—u de—de sluwheid van de duivel zien die aan een menselijk wezen kan werken? In plaats van hemzelf over te geven, of haarzelf, aan de Heilige Geest en te luisteren naar wat ZO SPREEKT DE HERE is voor een rein leven, een onbesmet karakter, voor een ander leven, een bijzonder volk, een heilige natie, een eigenaardig handelend volk; ze stemden liever overeen met de wereld en handelen als de wereld en gaan naar de een of andere kerk die zegt: “Dat is in orde; handel gewoon zo en ga door.”

¹⁰⁸ Kunt u zien wat het is? Zij zeggen: “Er bestaat niet zoiets als genezing. O, de doop van de Heilige Geest was een raamwerk voor de gemeente.” Met andere woorden, dan: heeft God mensen genomen, nam de Heilige Geest uit de gemeente weg en liet de denominatie het opbouwen. Nooit, nooit. Er bestaat niet zoiets. De Heilige Geest, het Woord der Waarheid, was er om u te leiden tot Jezus komt. Maar dat is de kant die—die het opging.

¹⁰⁹ Saul kwam aan de macht. Hij gro. . . Hij kreeg een grote aanhang. O, hij had prachtige wapenrustingen. Hij had zangers. Hij had schilden, en hij had speren. O, hij stelde heel de rest van de naties in de schaduw. En hij bracht hen in een democratie die boven alles uitstak waar iemand ooit van had gehoord.

¹¹⁰ En dat is precies wat onze denominaties en kerken vandaag hebben gedaan. Wij hebben de grootste kerkgebouwen ter wereld. Wij hebben de mooist geklede mensen ter wereld. Wij hebben de hoogste geleerdheid die gebracht kan worden.

¹¹¹ Zoals Sauls getrainde mannen die die speer konden nemen, en zij konden hem bewegen en hem manoeuvreren, tot naties hen vreesden. Zij waren een getraind volk en alles. Maar op een dag kwam er een tijd dat er een uitdager verscheen. En het bracht het hele Israëlitische leger zo in opwinding dat ze

stonden te trillen op hun benen. Goliath daagde hen uit: “Als uw God is wat u zegt dat Hij is! Jullie zijn de best getrainden.” En hij daagde hen uit. Ze wisten niet wat te doen. Hun fijne, opgepoetste wapenrustingen zouden niet werken. Hun speren zouden niet werken. Er was iets waarvan ze niet eerder gehoord hadden, dat plaatsvond.

¹¹² En met alle eerbied en goddelijk respect en eer en waardigheid en liefde en Christelijke gemeenschap zeg ik dit: Ik las onlangs in een Afrikaanse krant waar dat onze zoon van Kis, onze uitdager van het evangelie, toen een Mohammedaan hem uitdaagde, Billy Graham. Zei: “Als uw God God is, laat Hem de zieken genezen zoals Hij zei dat Hij zou doen.” En de zoon van Kis, met de rest van het leger, bonden in en verlieten verslagen het land. Het is een schande. Onze God is God.

¹¹³ Wij hebben onze goede kerken. Wij hebben onze fijne evangelisatie. Wij hebben onze betaalde zangers. Wij hebben de beste koren, de hoogste torenspitsen in het land. Wij hebben de fijnste mannen, zowat het meeste geld. Wij hebben het intellectuele. Wij hebben theologie tot in de puntjes; wij kunnen het prediken; wij kunnen het vertellen. Wij kunnen evangeliseren en mensen binnenbrengen, en elk jaar miljoenen bekeerlingen de kerk binnenhalen. [Leeg gedeelte op de band—Vert.] Onze betaalde zangers, onze intellectuele evangelisatie weet niet hoe op zo'n uitdaging als die in te gaan. Zij weten er niets over. Zij weten niets over Zijn genezende kracht, over de doop van de Heilige Geest, over de kracht die een schim van een man kan nemen die stervende is aan kanker en hem vrijmaken. Zij weten er niets over. Zij zijn niet getraind op dat gebied, zoals Saul en zijn door de mens gemaakte groep.

¹¹⁴ Maar laat mij tot het volk van God en tot u kinderen zeggen, opdat u zou mogen weten dat God u nooit zonder een getuige laat.

¹¹⁵ Het was Saul niet bekend, Saul wist er niets over. Maar God had een kleine David achter de hand ergens over de heuvel, die schapen niet met kerkelijk onkruid voedde. Hij leidde hen langs stille wateren en in groene weiden. Hij was oplettend voor zijn vaders schapen. En als er iets naarbinnen liep, een vijand, om één van zijn vaders schapen te grijpen, kende hij de kracht van God om dat schaap te bevrijden.

¹¹⁶ God heeft nog steeds ergens een David, die weet wat het betekent om één van Gods schapen te bevrijden door de kracht van God. Hij weet er nog steeds alles over.

¹¹⁷ Hij had vertrouwd. Hij wist niets over Sauls wapenrusting en evenmin wilde hij er iets van. Hij wilde geen van hun kerkgenootschappen. Hij wilde die oude wapenrusting niet op zich. Hij zei: “Ik weet er niets vanaf. Maar laat mij gaan in de kracht die ik ken.” Hij had zijn vaders schapen gevoed. Hij had

voor de weiden gezorgd. Hij had hen het juiste soort voedsel gegeven, en zij leefden en gedijden.

118 “De mens zal niet leven van brood alleen. Maar van elk Woord dat de mond Gods uitgaat, zal de mens leven.” De ware herder voedt hen. “Jezus Christus, dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” En als de vijand er één grijpt in ziekte, kent hij de kracht van God.

119 Kijk naar kleine David, stond daar. Zei: “Die kerel is een krijger vanaf zijn geboorte. En vanaf zijn jeugd heeft hij alleen maar een speer en een wapenrusting gekend. Hij is goed getraind. Hij is een theoloog. En u weet er niets vanaf.”

120 Hij zei: “Dat is waar, meneer. Ik weet niets over zijn theologische training. Maar er is één ding dat ik wel weet, dat toen een vijand binnenkwam om een van mijn vaders schapen mee te nemen, ik met de kracht van God ging. Ik bevrijdde hem. Ik bracht hem weer veilig terug in goede gezondheid. Ik bracht hem terug naar de schaduwrijke groene weiden en de stille wateren. En de God die de leeuw in mijn handen overleverde, en ik sloeg hem toen hij een van de—de lammeren nam, en Hij liet mij de beer doden, zo zal de God des hemels met mij gaan om deze onbesneden Filistijn te doden.”

Wij hebben leiderschap van de Heilige Geest nodig. Ik ken mijn dagen niet; niemand kent die.

121 Onlangs 's morgens lag ik in mijn bed. En ik was... had geslapen en ik droomde dat Joseph ziek was, en ik had hem opgetild om voor hem te bidden. En toen ik wakker werd, was ik erg van streek. Ik zei: “Wel, misschien wordt Joseph ziek.”

122 En ik zag voor mij verschijnen in een kleine donkere schaduw, beter gezegd, van een bruinachtige kleur. En het leek alsof ik het was. En ik keek ernaar. En erachter was iemand in het wit en dat was Hij. Ik keek in de richting van mijn vrouw om te zien of ze wakker was, zodat ik haar kon laten zien, of zij het visioen kon zien. Maar ze sliep.

123 Ik zei: “O, het spijt mij, Here. Maar dat is mijn leven geweest. U hebt mij moeten dwingen tot alles wat ik heb gedaan. Elke keer dat er iets zou gebeuren, dacht ik dat U het was die het deed. En ik besef dat het Satan was die probeerde me ervan weg te houden.” Ik zei: “Als U mij slechts kon leiden.” En toen ik keek, zag ik het mooiste gelaat wat ik ooit van een man zag. Hij stond voor mij en keek om. Hij hief Zijn hand op en pakte de mijne vast en begon *deze* kant op te gaan. Het visioen verliet mij. Vorige zondagochtend werd ik, was vroeg wakker geworden. Dat was op zaterdag, dit visioen. Op . . .

124 Ik was altijd bezorgd, ik heb altijd aan sterven gedacht. Dat ik vijftig ben, het is, mijn tijd is niet. . . dacht niet dat het al te lang was. En ik vroeg me af wat ik zou zijn in die theofanie, hemels lichaam. “Zou het zijn dat ik mijn dierbare vrienden zou

zien en zeggen, een kleine witte nevel die langs gaat, en zeggen: 'Daar gaat Broeder Neville,' of dat hij niet zou kunnen zeggen: 'Hallo, Broeder Branham?' En als Jezus komt, dan zou ik weer mens zijn." Ik dacht dat dikwijls.

125 Ik droomde dat ik ginds in het westen was. En ik daalde af door een kleine plaats met woestijn salie, en mijn vrouw was bij me en we waren aan het vissen geweest op forel. En ik stopte en—en opende het hek. En de lucht was zo mooi. Het zag er niet zo uit als hier boven de vallei. Het was blauw en de mooie witte wolken. En ik zei tot de vrouw, ik zei: "Wij hadden hier al veel eerder moeten zijn, lieveling." Zij zei: "Omwille van de kinderen had dat gemoeten, Billy." Ik zei: "Dat is . . ." En ik werd wakker.

126 Ik dacht: "Ik droom zoveel! Ik vraag me af waarom." En ik keek naar beneden en zij lag naast me.

127 En ik kwam overeind op mijn kussen, zoals veel van u mensen dat hebben gedaan, legde mijn hoofd tegen de—de plank aan het hoofdeinde van het bed en deed mijn handen achter me. Ik lag daar op *deze* manier. En ik zei: "Wel, ik vraag me gewoon af hoe het aan de andere zijde zal zijn. Ik ben al vijftig en ik heb nog niets gedaan. Als ik slechts iets kon doen om de Here te helpen, want ik weet dat ik niet sterfelijk zal zijn. De helft van mijn tijd is voorbij, minstens, of meer dan de helft. Als ik blijf leven en net zo oud word als mijn familie, is toch de helft van mijn tijd voorbij." En ik keek rond. En ik lag daar, klaar om op te staan. Het was ongeveer zeven uur. Ik zei: "Ik geloof dat ik naar de gemeente zal gaan vanmorgen. Als ik schor ben, zou ik graag Broeder Neville horen prediken."

128 Dus ik zei: "Ben je wakker, lieveling?" En zij sliep erg vast.

129 En ik wil niet dat u dit mist. Het heeft mij veranderd. Ik kan niet dezelfde Broeder Branham zijn die ik was.

130 En ik keek. En ik hoorde iets wat bleef zeggen: "U begint pas. Bind de strijd aan. Houd gewoon vol."

131 Ik schudde een ogenblik mijn hoofd. Ik dacht: "Welnu, ik denk waarschijnlijk gewoon zo." Weet u, een mens kan zich iets verbeelden. En ik zei: "Ik verbeeldde me dat misschien wel gewoon."

Het zei: "Bind de strijd aan. Blijf doorgaan. Blijf doorgaan."

132 En ik zei: "Misschien zei ik het." En ik beet op mijn lippen en legde mijn hand over mijn mond.

133 En daar kwam het opnieuw, zei: "Blijf gewoon doorgaan. Als u slechts wist wat er aan het einde van de weg was!"

134 En het leek alsof ik Graham Snelling kon horen, of iemand die dat lied zong op deze manier (Ze zingen het hier, Anna Mae en u allemaal.):

Ik heb heimwee en ben neerslachtig, en ik wil
Jezus zien,
Ik zou graag die lieflijke havenklokken horen
luiden;
Het zou mijn pad verlichten en zou alle vrees
doen verdwijnen;
Heer, laat mij voorbij het gordijn van de tijd
kijken.

U hebt het hier in de gemeente horen zingen.

¹³⁵ En ik hoorde iets zeggen: “Zou u graag eens achter het gordijn willen zien?”

Ik zei: “Het zou me heel erg helpen.”

¹³⁶ En ik keek. In één moment, ik . . . één zucht, was ik op een kleine hellende plaats gekomen. Ik keek om en daar lag ik op het bed. En ik zei: “Dit is een vreemd iets.”

¹³⁷ Nu, ik zou niet willen dat u dit verder vertelt. Dit is voor mijn gemeente, of mijn schapen waarover ik herder ben. Of het was dat ik in dit lichaam was of erbuiten, of het een wegneming was, het was niet als enig visioen wat ik ooit had. Ik kon daar zien en ik kon hier zien.

¹³⁸ En toen ik die kleine plaats bereikte, had ik nog nooit zoveel mensen zien komen aanlopen en riepen: “O, onze dierbare broeder!”

¹³⁹ En ik keek. En jonge vrouwen, misschien voor in de twintig, achttien tot twintig, zij sloegen hun armen om me heen en riepen: “Onze dierbare broeder!”

¹⁴⁰ Hier kwamen jonge mannen, in de schittering van jonge mannelijkheid. En hun ogen glinsterden en zagen eruit als sterren op een donkere avond. Hun tanden parelwit. En ze riepen, en grepen me vast en riepen: “O, onze dierbare broeder!”

¹⁴¹ En ik stopte en ik keek. En ik was jong. Ik keek om naar mijn oude lichaam dat daar lag met mijn handen achter mijn hoofd. En ik zei: “Ik begrijp dit niet.”

¹⁴² En deze jonge vrouwen die hun armen om mij heen sloegen. Nu, ik besef dat dit een gemengd gehoor is, en ik zeg dit met de lieflijkheid en met de zachtheid van de Geest. Mannen kunnen hun arm niet om vrouwen heen slaan zonder een menselijk gevoel, maar het was daar niet. Daar was geen gisteren noch morgen. Zij werden niet moe. Zij waren . . . Ik heb in heel mijn leven nog nooit zulke mooie vrouwen gezien. Ze hadden haar tot over hun middel, lange rokken tot aan hun voeten. En ze omhelsden me gewoon. Het was geen omhelzing zoals zelfs mijn eigen zuster die daar zit, me zou omhelzen. Ze kusten me niet en ik kuste hen niet. Het was iets waarvoor ik—ik de—de woordenschat niet heb, ik heb geen woorden om het te zeggen. “Volmaaktheid” zou er niet aan kunnen tippen. “Magnifiek” zou

er zelfs helemaal niet aan kunnen tippen. Het was iets wat ik nooit . . . U moet daar gewoon zijn.

143 En ik keek *deze* kant op en *die* kant. En ze kwamen bij duizenden. En ik zei: “Ik begrijp dit niet.” Ik zei: “Wel, ze . . .”

144 En hier kwam Hope. Dat was mijn eerste vrouw. Ze rende en zei nooit: “Mijn man.” Ze zei: “Mijn dierbare broeder,” en toen ze me omhelsde . . . er stond nog een andere vrouw die me had omhelsd, en toen omhelsde Hope deze vrouw; en iedereen. En ik dacht: “O, dit moet iets anders zijn. Het kan niet zijn. . . Er is iets. . .” Ik dacht: “O, zou ik ooit weer naar dat oude karkas terug willen gaan?”

145 Ik keek daar dan rond. Ik dacht: “Wat is dit?” En ik keek heel goed. En ik—ik zei: “Ik—ik kan dit niet begrijpen.” Maar Hope scheen als, o, een eregast te zijn. Ze was niet anders, maar gewoon als een eregast.

146 En toen hoorde ik een stem die tot mij sprak die in de kamer was, zei: “Dit is hetgeen u predikte wat de Heilige Geest was. Dit is volmaakte liefde. En niets kan hier binnenkomen zonder dat.”

147 Ik ben er vaster van overtuigd dan ooit in mijn leven dat er volmaakte liefde voor nodig is om daar binnen te gaan. Daar was geen jaloezie. Daar was geen vermoedheid. Daar was geen dood. Ziekte kon nooit daar binnen. Sterfelijkheid; zou u nooit oud kunnen maken. En de . . . Zij konden niet huilen. Het was gewoon één vreugde.

148 “O, mijn dierbare broeder!” En ze tilden me op en zetten me op een geweldige grote hoge plaats.

149 Ik dacht: “Ik droom niet. Ik kijk om naar mijn—mijn lichaam dat hier op het bed ligt.”

150 En ze plaatsten me daarop. En ik zei: “O, ik behoor hier niet boven te zitten.”

151 En hier kwamen vrouwen en mannen van beide kanten, net in de bloei van hun jeugd, roepend. En één vrouw stond daar en ze riep: “O, mijn dierbare broeder! O, we zijn zo blij u hier te zien.”

Ik zei: “Ik begrijp dit niet.”

152 En toen zei die stem die van boven mij sprak: “U weet dat het in de Bijbel staat geschreven dat de profeten werden vergaderd met hun volk.”

En ik zei: “Ja, ik herinner me dat in de Schriften.”

Zei: “Wel, dit is wanneer u zult samenkomen met uw volk.”

Ik zei: “Dan zullen ze echt zijn en kan ik hen voelen.”

“O, ja.”

153 Ik zei: “Maar, er zijn miljoenen. Zoveel Branhams zijn er niet.”

154 En die stem zei: “Zij zijn geen Branhams. Zij zijn uw bekeerlingen. Dat zijn degenen die u tot de Here hebt geleid.” En zei: “Sommigen van die vrouwen daar, van wie u denkt dat ze zo mooi zijn, waren ouder dan negentig jaar toen u hen tot de Here leidde. Geen wonder dat ze roepen: ‘Onze dierbare broeder!’”

155 En zij riepen, allemaal tezamen, zeiden: “Als u niet gegaan was, zouden wij niet hier zijn.”

Ik keek rond. Ik dacht: “Wel, ik begrijp het niet.”

Ik zei: “O, waar is Jezus? Ik wil Hem zo graag zien.”

156 Zij zeiden: “Nu, Hij is gewoon een klein beetje hoger, net *die* kant op omhoog.” Zeiden: “Op een dag zal Hij tot u komen.” Zie? Zei: “U werd gezonden als leider. En God zal komen. En als Hij dat doet, zal Hij u oordelen in overeenstemming met wat u hen leerde, allereerst, of ze binnengaan of niet. Wij zullen binnengaan in overeenstemming met uw onderwijzing.”

157 Ik zei: “O, ik ben zo blij. Moest Paulus, moet hij op deze wijze staan? Moet Petrus op deze wijze staan?”

“Ja.”

158 Ik zei: “Dan heb ik elk woord gepredikt wat zij predikten. Ik week er nooit vanaf naar de ene noch de andere zijde. Waar zij doopten in de Naam van Jezus Christus, deed ik het ook. Waar zij de doop van de Heilige Geest leerden, deed ik het ook. Wat zij ook leerden, ik deed het ook.”

159 En die mensen riepen en zeiden: “Wij weten dat. En wij weten dat we op een dag met u terug naar de aarde zullen gaan.” Zeiden: “Jezus zal komen en u zult worden geoordeeld volgens het Woord wat u ons predikte. En dan, als u wordt aanvaard op dat moment, wat u zult worden,” en zeiden, “dan zult u ons aan Hem voorstellen als uw zegetekenen van uw bediening.” Zeiden: “U zult ons naar Hem toeleiden en allemaal samen zullen we teruggaan naar de aarde om voor altijd te leven.”

Ik zei: “Moet ik nu terugkeren?”

“Ja, maar blij doorgaan.”

160 Ik keek. En ik kon de mensen zien, net zover als ik kon zien, nog steeds komend, wilden me omarmen, roepend: “Onze dierbare broeder!”

161 Juist toen zei een stem: “Allen die u ooit hebt liefgehad en allen die u ooit liefhadden, heeft God u hier gegeven.” En ik keek. En hier kwam mijn oude hond aanlopen. Hier kwam mijn paard en legde zijn hoofd op mijn schouder en hinnikte. Zei: “Allen die u ooit hebt liefgehad en allen die u ooit liefhadden, heeft God in uw handen gegeven door uw bediening.”

En ik voelde mijzelf weggaan van die prachtige plaats.

162 En ik keek rond. Ik zei: “Ben je wakker, lieveling?” Zij sliep nog.

163 En ik dacht: “O God! O, help me, o God. Laat mij nooit over één woord een compromis sluiten. Laat mij helemaal regelrecht bij dat Woord blijven en Het prediken. Het kan me niet schelen wat komt of gaat, wat wie dan ook doet; hoeveel Sauls van . . . zonen van Kis opstaan, hoeveel *dit, dat, of iets anders*. Laat mij, Here, doordringen tot die plaats.” Alle vrees voor de dood . . .

164 Ik zeg dit met mijn Bijbel voor me vanmorgen. Ik heb daar een kleine jongen, vier jaar oud, die opgevoed moet worden. Ik heb een meisje van negen jaar; en een tiener, voor wie ik dankbaar ben, die de weg van de Here is opgegaan. God, laat mij leven om hen op te voeden in de vreeze van God.

165 Daar komt nog bij, de hele wereld lijkt tot me te roepen, negentig jaar oude vrouwen en mannen en allerlei: “Als u niet was gegaan, zouden wij hier niet zijn geweest.”

166 En God, laat mij de strijd aanbinden. Maar als het op sterven aankomt, ben ik niet somber. Het zou een vreugde zijn, het zou een genoeg zijn om binnen te gaan vanuit dit bederf en deze schande.

167 Als ik ginds boven, honderd miljard mijlen hoog, een vierkant blok kon maken, en dat is volmaakte liefde; elke stap deze kant op vernauwt het zich, totdat wij terechtkomen waar wij nu zijn. Het zou slechts enkel een zweem van bederf zijn, dat kleine iets dat wij kunnen waarnemen en voelen dat er ergens iets is. We weten niet wat het is.

168 O, mijn dierbare vrienden, mijn geliefden, mijn lievelingen van het Evangelie, mijn verkregen kinderen tot God, luister naar mij, uw voorganger. U, ik wenste dat er een of andere manier was waarop ik het aan u kon uitleggen. Er zijn geen woorden; ik zou het niet kunnen vinden; het wordt nergens gevonden. Maar vlak achter deze laatste ademtocht is het allerheerlijkste iets wat u ooit . . . Er is geen manier om het uit te leggen. Er is geen manier. Ik kan het gewoon niet doen. Maar wat u ook doet, vriend, legt al het andere opzij totdat u volmaakte liefde krijgt. Komt tot een punt waarop u iedereen kunt liefhebben, iedere vijand, al het andere.

169 Dat ene bezoek daar heeft van mij een ander mens gemaakt. Ik kan nooit, nooit, nooit dezelfde Broeder Branham zijn die ik was. Of de vliegtuigen schudden, of de weerlicht flitst; of de spion een geweer op me gericht heeft, wat het ook is, het maakt niet uit. Ik ga de strijd aanbinden door de genade van God. Want ik heb het Evangelie aan elk schepsel en elke persoon gepredikt, zoveel ik kon, om hen te overtuigen van dat prachtige land daarginds.

170 Het mag moeilijk lijken. Het mag veel kracht kosten. Ik weet niet hoeveel langer. Wij weten het niet, lichamenlijk gesproken. De . . . Vanwege mijn onderzoek onlangs, zei hij: “U hebt vijftig jaar van hard, goed leven. U bent sterk.” Dat hielp mij. Maar o, dat was het niet. Dat is het niet. Het is iets

hier vanbinnen. Deze vergankelijkheid moet onvergankelijkheid aandoen. Dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.

¹⁷¹ Zonen van Kis mogen opstaan. Ik . . . Alle goede dingen die ze doen, ik zal er geen kwaad woord van zeggen, geven aan de armen en liefdadigheidsinstellingen. En herinner u, welnu, Samuël zei tegen Saul: “Gij zult evenzo profeteren.” En velen van die mannen zijn geweldige machtige predikers, kunnen het Woord prediken als aartsengelen. Maar toch was het niet Gods wil. God moest hun koning zijn. Broeder, zuster, laat de Heilige Geest u leiden.

Laten we ons hoofd even een ogenblik buigen.

Ik heb zo'n heimwee en ben neerslachtig, en ik wil Jezus zien,

Ik zou graag die lieflijke havenklokken horen luiden;

Het zou mijn pad verlichten en zou alle vrees doen verdwijnen;

Here, laat ons voorbij het gordijn van de tijd kijken.

Here, laat mij voorbij het gordijn van zorgen en vrees kijken,

Laat mij dat zonnige heldere klimaat zien;

Het zou ons geloof versterken en zou alle vrees doen verdwijnen;

Here, laat hen voorbij het gordijn van de tijd kijken.

¹⁷² Ik ben er zeker van Here, als deze kleine gemeente vanmorgen eens voorbij het gordijn zou kunnen kijken: geen leed onder hen—zou er nooit kunnen zijn; geen enkele ziekte; niets dan volmaaktheid. En het is slechts één ademtocht tussen hier en daar, van ouderdom tot jeugd, van tijd tot eeuwigheid, van moe worden van morgen en treuren over gisteren, tot een heden van eeuwigheid in volmaaktheid.

¹⁷³ Ik bid, God, dat U elke persoon hier zult zegenen, als er diegenen hier zijn Here, die U niet kennen op die lieflijke wijze. En waarlijk Vader, niets zou die heilige plaats kunnen binnengaan zonder dat soort liefde, de nieuwe geboorte om wedergeboren te zijn. De Heilige Geest, God is liefde, en we weten dat dat waar is. Het maakt niet uit of we bergen verzetten door ons geloof, of we geweldige dingen deden, nochtans zonder dat daar zouden we die grootse ladder ginds nooit kunnen beklimmen. Maar met dat, zal het ons opheffen boven deze aardse zorgen uit. Ik bid Vader, dat U de mensen hier zult zegenen.

¹⁷⁴ En sta toe dat elke persoon die mij vanmorgen deze waarheid heeft horen vertellen, dat U mijn getuige bent, Here, zoals Samuël vanouds: “Heb ik hen ooit iets in Uw Naam verteld dan

wat waar was?” Zij zijn de rechters. En ik vertel hen nu, Here, dat U mij naar dat land hebt gebracht. En Gij weet dat het waar is.

175 En nu, Vader, als er enigen zijn die U niet kennen, moge dit het uur zijn dat zij zeggen: “Here, leg binnenin mij de wil om Uw wil te zijn.” Sta het toe, Vader.

176 En nu, u met uw hoofden gebogen, zoudt u uw handen willen opheffen en zeggen: “Bid voor mij, Broeder Branham, Gods wil binnenin mij.”

177 Nu, terwijl u precies bent waar u bent, gewoon heel lieflijk, waarom zegt u niet gewoon tot Vader: “God, binnenin mijn hart, vandaag geef ik alle dingen van de wereld op. Ik geef alles op om U lief te hebben en U heel mijn leven te dienen. En ik zal, van deze dag af aan, u volgen in elk Schriftgedeelte van Uw Bijbel.” Als u niet gedoopt bent in de Christelijke doop: “Ik zal, Here.”

178 “Als ik de Heilige Geest nog niet ontvangen heb . . .” U zult weten wanneer u Het ontvangen hebt. Het zal u geven—Het zal u geven de zekerheid en de liefde die u nodig hebt. O, u zou anders hebben mogen doen, sensaties hebben gehad, zoals u zou mogen hebben gejubeld of in tongen gesproken, wat fijn is. Maar als die Goddelijke Liefde daar niet is, geloof me nu, zeg: “Here, leg binnenin mijn hart en in mijn ziel de reikwijdte van Uw Geest, opdat ik mag liefhebben en eren en die Goddelijke Liefde vandaag in mijn hart hebben, die me mee zou nemen naar dat land, als mijn laatste adem mij verlaat,” terwijl we bidden. Bid u zelf nu. Op uw eigen manier, bidt u, vraag God om dat voor u te doen.

179 Ik heb u lief. Ik heb u lief. U dierbare grijsnarige mannen die hier zitten, die hard gewerkt hebben en kleine kinderen gevoed hebben! U arme oude mamma’s die de tranen van hun ogen wisten! Laat me u verzekeren, geliefde zuster, zo is het niet achter de andere ademtocht ginds. Ik geloof dat het zonder meer in de zaal is. Het is gewoon een dimensie waar we naartoe leven. Dit is slechts een verdorvenheid waarin we nu leven.

180 “Bewerk in mij Here, Uw wil te zijn.” U bidt, terwijl wij samen bidden.

181 Eerbiedig, Here, op grond van Uw Woord en Uw Heilige Geest, zijn wij zo blij dat we weten waar onze geboorte vandaan komt. Wij zijn blij dat we “noch uit de wil eens mens werden geboren, noch uit de wil des vlezes, maar uit de wil van God.”

182 En we bidden vandaag Vader, dat degenen die nu vragen om vergevende genade, dat Uw Geest dat werk zal doen, Here. Er is geen manier voor mij om het te doen; ik ben slechts een mens, ook een zoon van Kis. Maar wij hebben U nodig, de Heilige Geest.

183 God, laat mij zijn als Samuël, iemand die de waarheid van het Woord vertelt. En U hebt Het tot zover betuigd, en ik geloof dat U zult doorgaan zolang als ik trouw blijf aan U.

¹⁸⁴ Mogen zij nu allen Eeuwig Leven ontvangen, Vader. Moge deze dag nooit van hen wijken. In het uur als zij deze wereld gaan verlaten, moge dit, wat ik zojuist tot hen heb gezegd, werkelijkheid worden. En zoals wij hier zitten, sterfelijk vandaag, terwijl we op ons horloge kijken, denken aan ons middageten, aan ons werk voor morgen, aan de zorgen en inspanningen van het leven, die zullen er dan niet zijn. Ze zullen allemaal verdwijnen. Daar zullen geen zorgen zijn; één grote vreugde van eeuwigheid. Geef hun dat soort leven Vader, iedereen. En moge . . .

¹⁸⁵ Ik vraag U dit Vader, dat elke persoon die hier vanmorgen is, die me dit visioen heeft horen vertellen, mag ik elk van hen aan de andere zijde ontmoeten; hoewel er hier misschien mannen zijn, die het niet met mij eens zouden zijn, en ook vrouwen. Maar Vader, laat dat ons nooit in de weg staan. Mogen wij hen daarginds ontmoeten, en zij ook aan komen rennen en we elkaar vastgrijpen, roepend: "Onze dierbare broeder." Laat het zo zijn zoals het daar werd getoond, Here, voor iedereen, allen die ik liefheb en allen die mij liefhebben. Ik bid dat het op die wijze zal zijn, Here. En ik heb hen allen lief. Laat hen verschijnen, Vader. Ik bied hen nu Eeuwig Leven aan. Mogen zij hun deel doen door het te aanvaarden. Want ik vraag het in Jezus' Naam. Amen.

¹⁸⁶ We hebben net een paar ogenblikken om voor de zieken te bidden. Ik zie dat we hier een ziek meisje hebben en een dame in een stoel.

¹⁸⁷ Nu tot mijn allerdierbaarste broeders, zusters, alstublieft, begrijp mij niet verkeerd. Ik—ik weet niet wat er gebeurde. Ik weet niet wat er gebeurde. Maar God, als ik sterf, laat mij daarheen teruggaan. Laat me gewoon naar die plaats gaan, is waar ik wil zijn, waar het ook was. Ik probeer niet een Paulus te zijn die werd weggevoerd tot in de derde hemel. Ik zeg dat niet. Ik geloof dat Hij gewoon probeerde om mij te bemoedigen, probeerde mij iets te geven om me voort te helpen in mijn nieuwe bediening die opkomt.

¹⁸⁸ Zou het oneerbiedig lijken als ik hier even een ogenblik iets voorlas? Zou het in orde zijn? Eén van de vooraanstaande tijdschriften van het land, Billy Graham:

Dr. Billy Graham Uitgenodigd Door De Islam, op de voorpagina van de *Afrikaans Times*, 15 februari, 1960. De schrijver van het artikel, die een Moslim was, Mohammedaan, denkt dat wonderen de prediking van het Evangelie van Christus, dezelfde, gisteren, heden en voor immer, zouden moeten volgen. Wij citeren: "Is het dit: Christus beloofde Zijn volgelingen toen Hij zei: 'Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe zal hij ook doen; zelfs grotere dan deze zal hij doen.' Heeft de kerk ooit de werken gedaan die de—de kenmerken van Christus, in de Bijbel?"

Kan het vandaag? Kan iemand van de kerk onderkennen, ook maar de helft van de wonderen doen die door Christus werden gedaan, om niet te spreken van ‘grotere werken’? Kunt u als een individu, beroemd, advocaat van de Christen, opstaan om de doden op te wekken tot lichamelijk leven? Kunt u op de zeeën lopen? Kunt u de zieken genezen, en de blinden het zichtsvermogen geven? Is dit niet overeenkomstig het bovengenoemde tijdperk, uiteengezet door de Mohammedaan, of gezet, of de proef door Christus Zijn volgelingen zoals de beweringen van sommigen, inzake uw geloof?” Veel in het Moslimartikel is duidelijk de ene onjuiste bewering na de andere.

¹⁸⁹ Zij verwijten deze Moslim, maar hij had gelijk. Maar hier is wat zij hadden te zeggen:

Het beste antwoord erop is de Bijbel te lezen en de Koran te kennen. De Koran geeft toe dat de . . . door . . . geeft toe ter vergelijking. De bewering dat “het Mohammedanisme uitzonderlijk het Christendom voorbijstreeft” is pure, (h-o-o-g-d-r-a-v-e-n-d-e) hoogdravende (veronderstel ik) inbeelding. De schrijver heeft desalniettemin een belangrijk punt aangeroerd met betrekking tot wonderen behorend tot de kerk. Maar hier twijfelen we weer aan de oprechtheid van de schrijver, want wie zou erop kunnen wijzen en zou de wonderen betwisten gedaan door Eerwaarde William Branham voor de Moslims in Zuid-Afrika toen tienduizend Christus als Redder ontvingen, onder de bediening van William Branham, in Durban, Zuid-Afrika en elders door de wereld, of van T.L. Osborn in Oost-Afrika? Natuurlijk staan we honderd procent in voor Billy Graham. We bespraken de punt in kwestie, is van generlei . . . Deze punt in kwestie is van generlei betekenis.

¹⁹⁰ Maar te midden van elk stukje ervan (Ze noemden mij . . . zeiden dat we fanatiekelingen waren, dat we wisten niet wat we deden.), moesten ze in hun eigen krant getuigen dat God het hoe dan ook deed. God is vandaag net zozeer God als Hij ooit was.

¹⁹¹ U zou misschien niet denken dat zij het niet geloven, ze het niet zien. Het is niet verborgen; het is niet in een uithoek gedaan.

¹⁹² En honderdduizenden mensen die daar zaten zagen het. Toen ze die kreupele aangevochten jongen daar zagen komen, de Heilige Geest hem vertellen over zijn leven en zo en wat er plaatsvond, en daar. En zien hoe tienduizend Moslims zich plat op de grond wierpen en Jezus Christus aanvaardden als persoonlijke Verlosser.

¹⁹³ We hebben nog steeds T.L. Osborns enzovoort, die nog steeds schapenvoedsel voeden. Ik veronderstel dat Broeder Osborn nog niet onder de Moslims is geweest. Zij beweren dat ze zo overheersend zijn. Maar wij hebben nog steeds een God die de

schapen van de leeuw kan bevrijden, de schapen van de beer kan bevrijden.

¹⁹⁴ En het deed me goed te weten dat ze het moesten schrijven en erkennen. Terwijl ze denken dat ze het niet doen; ze zouden weglopen en hun de rug toekeren en zeggen: “Die dagen zijn verleden tijd.”

¹⁹⁵ De Moslim zei: “Zijn ze? Dan is de hele Bijbel verleden tijd. U bent allemaal verkeerd. U aanbidt een mens, een mens die stierf, en zijn naam was Jezus. En Hij stierf vele jaren geleden, en er bestaat niet zoiets als dat Hij opgestaan is.”

¹⁹⁶ Maar ze konden dat niet zeggen in de Durban samenkomst. Daar stond Hij, dezelfde dingen doende die Hij deed en aan hen bewees. Nu, zelfs de—de denominaties moeten terugkomen, dezelfde persoon die schreef en me zei dat ik mijn lering over de Bijbel zou moeten herzien, was degene die dat in hun krant moest schrijven. God zal hen hoe dan ook Zijn lof laten verkondigen, zonder meer. Dat is juist. Hij zal hen hoe dan ook Zijn lof laten verkondigen.

¹⁹⁷ We hebben hier een ziek meisje zitten. Dat uw kind? Wat is haar kwaal, zuster? [De zuster zegt: “Het is een hersenbloeding.”—Vert.] Mevrouw? [“Hersenbloeding.”] Hersenbloeding. [“Ik heb u enkele jaren terug over haar hersenbloeding geschreven.”] O ja. [Zij is nu ziek geweest, zal in augustus vier jaar zijn geweest.”] Vier jaar in augustus. [“Broeder Neville is er geweest om haar te bezoeken.”] O, is het bij Maringo of ergens daar vandaan? [“Paoli.”] Paoli. Is dit het meisje dan? Er is slechts één ding moeder, dat het meisje kan redden: dat is God, Die haar kent. [“Ze is veel beter dan voorheen.”] Ik ben daar zo blij om.

¹⁹⁸ Bent u erheen geweest om voor haar te bidden, Broeder Neville? [Broeder Neville zegt: “Jazeker.”—Vert.] Sedert Broeder Neville erheen ging en voor haar bad, is het beter met haar geworden. Hebben nog steeds herders die schapenvoedsel kennen.

¹⁹⁹ Wat is uw moeite, dierbare zuster, die daar in de stoel zit, de uwe? [Een zuster zegt: “Ze heeft kanker.”—Vert.] Kanker.

²⁰⁰ Welnu, als ik u even iets vraag, misschien hier nu. Hoevelen hierbinnen zijn genezen door . . . van kanker? Steek uw handen op. Kijk hier, zuster. [“Ze is praktisch doof en kan niet horen wat u zegt.”—Vert.]

²⁰¹ God is de Genezer. Wij weten dat. Als ik u zei dat ik daar naar beneden kon gaan en die bloeding van het meisje wegnemen en haar gezond maken, zou ik u dat verkeerd zeggen; of de kanker van de vrouw weg kon nemen. Maar ik weet één ding: er was een beer (een kanker, een tumor, een blindheid, en zelfs de dood) dat op een dag enige van Gods schapen greep, en ik ging voorwaarts in de kracht van God, en ik doodde hem en bracht dat schaap

terug. Dat is zo. En we gaan vandaag voorwaarts, niet met enig geweldig *zus-en-zo-iets*. Ik ga door met een eenvoudige kleine slinger van gebed. Het zal haar terugbrengen.

²⁰² U gelooft dat, nietwaar, zuster? U gelooft evenzo, nietwaar, zuster? Hoevelen van u geloven met uw hart nu?

²⁰³ Nu, buigt u uw hoofden terwijl ik ga bidden.

²⁰⁴ Geliefde Vader, hier ligt een mooie jonge vrouw die nooit meer kan lopen of voortbewegen, tenzij U haar helpt. De vijand heeft haar gegrepen. Zij is buiten het bereik van alle doktoren. De vijand heeft haar zover de ruimte ingetrokken, tot de dokter zelfs geen ding meer kon doen. Maar ze is niet buiten Uw bereik, Here. Zij is precies waar U Uw hand op haar kunt leggen. Op de basis van het Woord van God leg ik mijn handen op deze jonge vrouw en veroordeel deze hersenbloeding. In de Naam Jezus Christus, roep haar weer terug tot een normale jonge vrouw. Zij zal leven tot de glorie van God. Moge zij gezond zijn, in en uit deze kerk lopen zoals anderen die binnengekomen zijn, net zo, God lof geven. Zo zij het door Jezus Christus.

²⁰⁵ Als het zachter worden van haar haar, slechts een paar rondes meer en zij zou in dat land daarginds zijn waar ik niet meer oud zag, maar jong. Maar haar geliefden zitten hier huilend, en zij houden van haar. Een geweldige vijand heeft haar gegrepen en rukte haar buiten het bereik van de dokter, een angstaanjagende leeuw van kanker. God, ik kom haar achterna. Ik kom haar terugbrengen. Ik sla de leeuw van kanker in de Naam van de onverslaanbare Christus, voor Wie ik een ambassadeur ben. Moge het haar verlaten en moge zij gezond zijn en nog vele jaren leven tot eer en glorie van God, door Jezus Christus onze Here.

²⁰⁶ Nu, hemelse Vader, gewoon niet in geweldige wapenrusting, niet met een opgepoetste speer, taalgebruik en woordenschat van een of ander spreker, maar met een gewone kleine slinger van geloof. Ik kom voor deze ziel en dit lichaam, dat de vijand van kanker haar heeft gegrepen buiten het bereik van de dokter. Maar ik kom vanmorgen voor haar, Here, haar terugbrengend naar schaduwrijke groene weiden en stille wateren. In de Naam van de overwinnende Jezus, voor wie ik Zijn ambassadeur ben. Met oprecht geloof, geloof ik dat zij teruggebracht zal worden door de kracht van dit gebed, dat wij hebben gedaan. Moge het zo zijn . . . ? . . .

²⁰⁷ (Ik geloof dat er nu een doopdienst is. Is er?) [Broeder Neville zegt: "Jazeker. Twee predikers hebben sommige mensen om nog gedoopt te worden."—Vert.]

²⁰⁸ Zoudt u uw hoofd even een ogenblik willen opheffen? De voorganger heeft me net verteld . . .

209 Deze mensen zijn erg, erg ziek. Zij zullen in orde zijn. Alleen niet . . . Het is in orde. Gods belofte faalt nooit. We gaan achter hen aan.

210 Zij hebben een doopdienst. Er zijn enige mensen die moeten gaan. We zullen vanavond weer dienst hebben.

211 Is er iemand hier die vanavond niet zou kunnen komen, zou willen dat we nu voor u bidden, die hier vanavond niet kan zijn? Zoudt u dan gewoon hier willen komen, u die vanavond niet kunt komen. Ik zal meer tijd hebben; een gebedsrij te vormen vanavond. Ze moeten deze mensen dopen.

212 U heeft een kleine jongen daar? Goed. [Een broeder zegt: "Is het goed als ik u dit geef?"—Vert.] Ja, broeder. Dank u zeer. Is het goed als ik het straks lees, of gelijk nu? Dank u, meneer.

213 Nu, als u ons even een paar minuten langer geeft, we—dan zullen we de—de dienst hebben voor de—voor de doop. Ik weet dat u het wilt zien.

214 En diegenen die vanmorgen gedoopt willen worden, wel, u, de dames gaan *hier* naartoe om zich om te kleden en de mannen gaan naar *deze* kant. En dan, terwijl ik voor deze zieke mensen bid, dan kunt u u gereedmaken voor de doopdienst. En diegenen nu die . . .

215 Nu, vanavond zal ik proberen om een—een kleine gebedsrij te hebben vanavond, direct, zodra ik binnenkom. En we zullen beginnen in het eerste Boek van Efeziërs vanavond. En we zullen nu erg gelukkig zijn om u binnen te hebben, als u geen gemeente hebt om heen te gaan. Maar als u uw eigen voorganger en gemeente hebt, dan gaat u—u naar uw dierbare gemeente waar u steun aan geeft.

216 Als u die moet gaan, en op dit moment zult weggaan, God zegene u. Weest opnieuw bij ons wanneer u kunt. We zullen blij zijn om u te hebben.

217 Bent u hier ook om voor gebeden te worden, broeder? Wat is uw moeilijkheid? Hoge bloeddruk.

218 Nu, de rest van u, terwijl u uw hoofd een ogenblik buigt, we willen bidden.

219 Vader, ik dank U vandaag voor de kleine herdersslinger, het gebed dat de leeuw op zijn knieën bracht, en het kleine lam werd bij hem weggerukt en mee teruggenomen naar zijn mama en papa. Ik bid voor onze broeder. Ik vraag dat U hem ook veilig binnen zult brengen, Here. Mogen de bloeddruk en de moeiten van zijn lichaam ophouden. Ik ga hem achterna, Here, breng hem terug, in de Naam van Jezus Christus. Zo zij het. Amen.

God zegene u, broeder.

Terwijl ik naar beneden ging zie ik u nog een kleine blinde jongen vasthouden.

220 Nog één ding zou ik willen zeggen. Ik had . . . erg ziek, moest overgeven. En ik dacht . . . Ik wil niet dat u dit mist als u kunt. Ik dacht: “God, wat zou ik ervoor willen geven als ik buiten iemand kon horen stoppen? Mijn vrouw zou zeggen: ‘Billy, er is hier een oude heer om je te bezoeken.’

221 “En hier komt een kleine kaalhoofdige man binnen met de grijze bakkebaarden langs zijn gezicht hangend. Hij zou binnenlopen en zeggen: ‘Bent u Broeder Branham?’

“Ik zou zeggen: ‘Ja meneer, die ben ik.’

222 “‘Mijn naam is Simon.’ Legt zijn hand op mij en kijkt me een ogenblik aan. Zegt: ‘U bent een gelovige, Broeder Branham?’

“‘Ja.’

223 “‘Het zal in orde komen.’ Simon Petrus uit de Bijbel. Wat zou ik dat waarderen! Hij zou niet veel hoeven zeggen. Alleen maar zijn hand op mij leggen zou in orde zijn.”

224 En toen wat tot mij kwam, door Gods hulp en door Gods genade, zijn er tienduizenden mensen die dezelfde zaak geloven, als ik tot hen kom. En ik dacht: “Here, laat me dan naar iedereen gaan waar ik kan. Laat me gewoon—gewoon . . .”

225 Ik dacht: “Als Simon, of alleen Paulus, enigen van hen gewoon binnen zouden komen en zeggen: ‘Bent u Broeder Branham?’

“‘Ja.’

226 “Leggen hun handen op mij en kijken me aan en zeggen: ‘In orde, Broeder Branham,’ gewoon weg lopen.

227 “Ik zou gezond worden. Ik zou in orde zijn. Zeker. Ik zei . . . Jongen, mijn moed zou direct terug zijn. Ik zou zeggen: ‘Ik zal in orde gaan zijn.’” Jazeker.

228 En er zijn mensen die datzelfde vandaag geloven. En dat is wat ik hier naar beneden kom om te doen, u de handen opleggen, God vragen.

229 Ik wil naar deze kleine jongen gaan, zuster, een ogenblik. Hij is een kleine blinde jongen. Hoelang is hij blind geweest? [Een zuster zegt: “Al vanaf zijn geboorte.”—Vert.] Al vanaf zijn geboorte.

230 Hé, kleine jongen! O, je bent een erg braaf kleine jongen. . . ? . . .

231 O genadige God! Buiten het bereik van doktoren, bij de geboorte van deze kleine jongen, blind geboren, en hij kan niet zien; deze mooie, lieve kleine jongen. En de vijand, voordat het kereltje een kans had in het leven, trok hem buiten het bereik van een dokter. Maar ik kom vanmorgen achter hem aan, Here. Deze eenvoudige, kleine slinger van gebed. Laat me hem terugbrengen, God. Ik treed de vijand tegemoet, de duivel, in de Naam van Jezus Christus, en ik eis deze jongen op voor God. Ik

eis zijn gezichtsvermogen op voor God, hem dit teruggevend wat Satan van hem geroofd heeft. Moge hij het hebben. In de Naam van Jezus Christus, het zal zijn. Nu, zo zij het.

²³² Nu, dierbare zuster, nu, heb geen enkele zweem van twijfel, want deze kleine jongen gaat in orde zijn. En ik wil dat u hem hier naar de gemeente terugbrengt en de mensen tonen dat hij nu kan zien, goed?

Geef hem zijn gezichtsvermogen in de Naam van Jezus Christus. . . ? . . .

²³³ Here Jezus, om te leggen. . . Deze kleine, voor wie wij zoveel gebed hebben opgezonden! Maar vanmorgen kom ik weer, in de Naam van Jezus Christus, met deze kleine slinger die U mij gaf. En U hebt me hiermee geholpen, Here, door Uw kracht om te nemen de. . . uit de mond van kanker, uit de mond van de dood zelf, wekte de doden op nadat zij doodverklaard waren, en stijf en koud lagen. Ik kom achter deze vijand aan, in de Naam van Jezus Christus. Dus breng haar weer terug tot goede gezondheid, Here. Sta het toe. Zo zij het gedaan voor de glorie van God.

²³⁴ En voor u moet worden gebeden? [Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.] U bent een gelovige? [“Ja.”] Here, ik breng haar binnen het bereik van deze kleine slinger. In de Naam van Jezus Christus, moge het haar verlaten en nooit terugkomen.

²³⁵ [Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.] Welnu, diezelfde kleine slinger die ging en Broeder Harley haalde, en voor uw dochter en uzelf.

²³⁶ Nu, hemelse Vader, ik kom achter de vijand aan, terwijl ik deze kleine slinger gebruik die U me gaf, want U zei: “Als u de mensen zover krijgt dat ze geloven en oprecht bent als u bidt,” zal die kleine steen naar het dodelijke inslagpunt gaan, terwijl ik het opzend op haar verzoek. In de Naam van Jezus Christus, moge het zo zijn. Amen.

²³⁷ [Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.] In orde, zuster. Nu, we zijn. . . Zenuwen zijn buiten het bereik van doktoren. Ze zouden u iets kunnen geven om u wat rustig te houden, maar het zou u slechter maken daarna. Ja. Nu kijk. We gaan er achteraan vanmorgen. We gaan eropuit, brengen u terug. [Leeg gedeelte op band.]

²³⁸ Here Jezus, . . . [Leeg gedeelte op band—Vert.] . . . vijf kleine stenen, g-e-l-o-o-f, en de slinger van gebed. En ik breng mijn zuster terug uit de greep van die nervositeit. . . ? . . . ginds. Ik breng haar terug naar vrede en schaduwrijke groene weiden en stille wateren. Ik doe dit in de Naam van Jezus Christus. Amen.

[Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.]

²³⁹ Vader God, dit kleine meisje, we zijn zo blij dat het geen spierdystrofie was. Maar ongeacht wat het is, het is toch binnen Uw bereik, Here. En ik kom met de kleine slinger van geloof in

deze steen. En ik druk deze steen samen met alle kracht waarmee ik hem kan werpen. In de Naam van Jezus Christus, moge hij het doel raken. Moge onze kleine zuster gezond worden. Ik doe dit in de Naam van Jezus Christus.

[Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.]

²⁴⁰ Zoals deze jonge moeder en haar kleine nakomeling, een kleine die zij daarginds aan de andere kant wil ontmoeten, in dat heerlijke land waar ik zojuist van sprak; en zij . . . De moeder zal niet leven om de . . . het kereltje groot te brengen, en evenzo kan het kereltje niet lang leven zonder Uw hulp. Maar ik kom met de slinger, met alle kracht en zo gericht op de vijand als ik maar kan. In de Naam van Jezus Christus slinger ik dit naar hem. Zij zullen gezond zijn voor de glorie van God. In de Naam van Jezus. Amen.

[Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.]

²⁴¹ O, dat is zo mooi. Ik ben blij. Welnu, die bediening was dan de geweldigste bediening met het aanwijzen van de mensen. Het wees op werken . . . ? . . .

²⁴² Onze hemelse Vader, Satan heeft deze kleine moeder buiten het bereik van de doktoren ginds gerukt. Zij kunnen alleen maar een medicijn die kant uit slingeren, Here, dat haar alleen maar rond en rond zal scheuren en haar nauwelijks zal laten weten waar ze zich bevindt. En dan, als ze er doorheen komt, is ze slechter. Maar ik kom met deze slinger van geloof, met een steen die gericht is met een regelrechte richtpunt, om precies op het doel te mikken. In de Naam van Jezus Christus, neem ik deze nervositeit van haar af voor de glorie van God. Amen.

[Iemand spreekt met Broeder Branham—Vert.]

²⁴³ Dierbare God, Broeder George, die daar niet lang geleden lag te sterven, ik zag wat geloof voor hem deed. Nu heeft hij reumatiek gekregen, Here. Wij beseffen dat zij hem wat cortison zouden kunnen geven, iets dat de pijn wat zou kunnen verlichten, maar het zou de zaak niet wegnemen. Dus sturen we dit gebed aan in de Naam van Jezus Christus. Moge de reumatiek weggaan. Moge hij naar huis gaan en gezond zijn.

Dank u, broeder.

²⁴⁴ Hoe maakt u het, dierbare? [Een zuster spreekt met Broeder Branham—Vert.] Och heden! Verdovend. Kunt u een beetje horen? Uh-huh. Gewoon buiten het bereik van sterfelijk kunnen. Gelooft u in de Here Jezus? ["Amen."] Ik zie een mooie vrouw daar, een dezer dagen. U zult weer jong zijn voor altijd. Ik weet dat u nu wilt leven tot Zijn glorie. Terug te gaan naar een . . .

²⁴⁵ [De zuster zegt: "Nee, ik rouw om mijn zoon."—Vert.] Uw zoon. [Die al meer dan twee jaar weg is.] Kunt u hem niet vinden? ["Hij is in Gods hand."] O, hij—hij is heengegaan? ["Uh-huh. Door het dal des doods."] O, dat. ["En mijn grieven."] Diep

bedroefd. Ja. [“Ik ben diep . . . Ik ben diep bedroefd. En ik voel, als het Gods wil is, zou ik willen dat Hij me neemt. Ik heb alleen maar vreugde in Hem.”]

²⁴⁶ Dierbare zuster, ik wil dat u zich goed komt te voelen. Heeft zij de visioen vanmorgen gehoord? [De andere zuster zegt: “Ze kan wel horen.”—Vert.] In orde, vertelt u het haar.

²⁴⁷ Welnu, ze gaat u vertellen wat er gebeurde. Net verder dan uw ademtocht hier, wacht die dierbare jongen op u. U zult jong zijn net zoals hij. Heb lief, heb gewoon lief de . . . [De zuster zegt: “Ik wil niet blijven. Ik wil naar hem toe gaan, als het Gods wil is.”—Vert.]

²⁴⁸ Dierbare hemelse Vader, de levensloop is gelopen. Er is niet veel meer over. En haar dierbare jongen, net aan de overkant van de rivier, als hij alleen maar om kon kijken, zou hij zeggen: “Slechts een paar dagen.” Zij wacht op de boot, Here, die haar door de nevelsluier zal nemen naar dat glorieuze land. Zegen haar, Vader, en vertroost haar hart. En moge dat een geweldige hereniging zijn, net aan de overkant van de rivier.

DE VERWORPEN KONING DUT60-0515M
(The Rejected King)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 15 mei 1960 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org